ऊर्णुतिः, ऊर्णावना, ऊर्णुनविषा-ऊर्णुनुविषा-ऊर्णुनूषा, ऊर्णुनावयिषा, ऊर्णोनूया ;

ऊर्णवनम्, ऊर्णावनम्, ऊर्णुनविषणम्-ऊर्णुनुविषणम्-ऊर्णुनूषणम्, ऊर्णोनूयनम् ;

ऊर्णुत्वा, ऊर्णावयित्वा, ऊर्णुनविषित्वा-ऊर्णुनुविषित्वा-ऊर्णुनूषित्वा, ऊर्णोनूयित्वा ;

समूर्णुत्य, समूर्णाव्य, समूर्णुनविष्य - समूर्णुनुविष्य - समूर्णुनूष्य, समूर्णोनूय्य ;

ऊर्णावम् २, ऊर्णावम् २, ऊर्णुनविषम् २, ऊर्णुनुविषम् २ ;
ऊर्णुत्वा २, ऊर्णावयित्वा २, ऊर्णुनविषित्वा २, ऊर्णुनुविषित्वा २ ;
ऊर्णुनूषम् २- ऊर्णुनूषित्वा २, ऊर्णोनूयम् २- ऊर्णोनूयित्वा २ ;
[1]ऊर्णा, [2]ऊरुः.

(115) "ऊष रुजायाम्" (I-भ्वादिः-683. सक. सेट्. पर.)

'ऊठ उपघाते' (110) इति धातुवत् सर्वाणि रूपाणि ज्ञेयानि। [3]ऊष्मा, [4]ऊषणम् ऊषः[A]=पचाद्यच्।

---

1. 'ऊर्णोतेर्डः' (द. उ. 5-64) इति डः प्रत्ययः। 'ऊर्णा मेषादिलोम्नि स्यादावर्ते चान्तरा भ्रुवोः' इत्यमरकोशव्याख्यायां सुधायां तु 'अन्येष्वपि दृश्यते' (3-2-101) इति डः—इति साधितम्। 'अन्येष्वपि दृश्यते' (3-2-101) इत्यत्र 'अपि'शब्दः सर्वोपाधिव्यभिचारार्थः। तेन धात्वन्तरादपि कारकान्तरेष्वपि क्वचित्-परितः खाता=परिखा—' इति सिद्धान्तकौमुद्यामुक्तम्।

2. ऊर्णूयते=आच्छाद्यते—इति कर्मणि 'ऊर्णोतेर्नुलोपश्च' (द. उ. 1-115) इति कुः प्रत्ययः। ऊरुः=सक्थिः।

3. 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते' (3-2-75) इति मनिन्प्रत्यये 'नेड् वशि कृति' (7-2-8) इतीण्निषेधः। ऊष्मा=उष्णम्।

4. ऊषणम्=मरिचम्। त्र्यूषणं=त्रिकटुकम्-इति क्षीरतरङ्गिण्याम्।

A. 'शूषन् दशोरमृतयूषमजूषकत्वं भूषस्यनूषमतिरीषभुजां प्रियः क्ष्माम्॥' धा. का. 1-86.